

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 37472-07-23 מדינת ישראל נ' ממן

ת"פ 5634-07-23

ת"פ 65182-03-23

לפני **כבוד השופט טל ענר**

בעניין: **המאשימה** : **מדינת ישראל**

נגד

חן ממן

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במיוחס לו בשלושת התיקים שבכותרת. להלן פרטי ההרשעה:

א. **בת"פ 37472-07-23** הורשע הנאשם בהפרת צו שנועד להגן על אדם, עבירה לפי סעיף 287(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977. צו הגנה שניתן על ידי בית משפט לענייני משפחה אסר על הנאשם להיכנס לדירת גרושתו ר' (להלן: המתלוננת), להתקרב אליה או להטרדה. ביום 16.7.2023, ובניגוד להוראה החוקית הני"ל, הגיע הנאשם לבית המתלוננת ודרש ממנה לפתוח את הדלת. המתלוננת נמנעה מכך והנאשם דפק שוב בדלת וניסה לפתוח אותה באמצעות הידית. כשנוכח לדעת שמתלוננת אינה פותחת את הדלת – עזב את המקום.

ב. **בת"פ 5634-07-23** הורשע הנאשם בהיזק לרכוש במזיד, עבירה לפי סעיף 452 לחוק העונשין. ביום 6.6.2023 בשעה 22:00 הגיע הנאשם לבית המתלוננת, דפק בדלת וביקש לראות את בנותיו הקטינות. המתלוננת סירבה נוכח השעה וביקשה מהנאשם לעזוב לבל יעיר את הקטינות משנתן (יצוין כי בשעה מוקדמת יותר באותו יום נקבע מפגש מתואם לנאשם ולקטינות, אליו לא הגיע הנאשם). הנאשם דפק בחוזקה בדלת, ניסה לפתוח אותה, קילל את המתלוננת וכתוצאה מכך החלו הקטינות לבכות. משלא הצליח לפתוח את הדלת עזב את המקום תוך שהוא מכה באגרוף במראה שהייתה תלויה בלובי הבניין ושובר אותה.

ג. **בת"פ 65182-03-23** הורשע הנאשם בהפרת הוראה חוקית, עבירה לפי סעיף 287(א) לחוק. ביום 11.12.2022 הורה קצין משטרה על שחרור הנאשם בתנאים מגבילים שכללו הרחקה מהמתלוננת ואיסור יצירת קשר עימה. יום למחרת הפר הנאשם הוראה חוקית

עמוד 1 מתוך 6

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 37472-07-23 מדינת ישראל נ' ממן

ת"פ 5634-07-23

ת"פ 65182-03-23

- זו בכך שהתקשר למתלוננת וביקש להיכנס לבית. המתלוננת סירבה, ובהמשך הגיע הנאשם, ניסה לפתוח את הדלת ודפק עליה.
2. בהסכמת הצדדים נשלח הנאשם לשירות המבחן. על פי התסקיר מדובר בנאשם כבן 40, הסובל מהפרעה ביפולרית ומוכר למערכת הפסיכיאטרית, וכן משתמש בסמים ואלכוהול. הנאשם גדל והתחנך בסביבה נורמטיבית, שירת בצה"ל ולאחר שחרורו עבד כנהג מונית, עד להידרדרות במצבו הנפשי לפני מספר שנים. הנאשם היה נשוי למתלוננת כעשור, והתגרש ממנה לפני כחמש שנים.
3. משבר נפשי חריף הביא לאישפוזו בכפיה לפני מספר שנים, ולאחר שחרורו לא התמיד במעקב וטיפול פסיכיאטרי. באבחון שערך שירות המבחן הנאשם לא שיתף פעולה (ש"מ התרשם שמצבו הנפשי אינו מאוזן) ומרבית המידע עליו נמסר מפיו אימו, המסורה לו ומנסה לסייע לו. בנוסף שוחח שירות המבחן עם המתלוננת שתארה את נערכת היחסים ביניהם בעבר כטובה, עד להידרדרות במצבו הנפשי של הנאשם. המתלוננת ניסתה תחילה לתמוך בנאשם ולסייע לו אך הוא לא שיתף פעולה והתנהגותו הפכה מסוכנת לתפיסתה ולכן החליטה להיפרד ממנו. לתפיסתה העבירות בוצעו על רקע חוסר יציבות נפשית.
4. בהיעדר מוטיבציה או שיתוף פעולה מצד הנאשם, התסקיר נעדר המלצה טיפולית.
5. המתלוננת העידה בשלב הראיות לעניין העונש. לדבריה בנותיה נפגעו ממעשי הנאשם ופיתחו תסמיני חרדה, והיא עצמה חוששת ממנו ("כל הזמן פחדת שיקרה משהו").
6. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם, הדגישה את החזרתיות במעדים ואת הפגיעה בילדים, שנחשפו למעשי הנאשם. הודגשה הפגיעה בביטחונה ושלווה נפשה של המתלוננת, שחוששת מהנאשם גם היום. בהתבסס על פסיקה נטען כי מתחם העונש ההולם (ל-3 התיקים) נע בין 8 חודשי עבודות שירות ל-18 חודשי מאסר. התבקשתי להטיל על הנאשם שנת מאסר, חרף היעדר עבר פלילי, וזאת בשל התסקיר השלילי, היעדר טיפול והסיכון הנשקף ממנו.
7. הסניגור טען שמדובר באירועים ברף חומרה נמוך יחסית, ושהנאשם לא נהג בהם באלימות פיזית. צוין כי הנאשם לא חזר על מעשיו בזמן הרב שחלף, קרי הורתע על ידי ההליך המשפטי. נטען לקרבה לסייג לאחריות פלילית, נוכח ההפרעה הנפשית ממנה סובל הנאשם, המצדיקה התחשבות בקביעת מתחם הענישה. לאור האמור טענה ההגנה כי מתחם הענישה מתחיל ממאסר מותנה וביקשה לגזור על הנאשם עונש בתחתית המתחם, ולכן היותר להוסיף לכך עבודות של"צ.
8. הנאשם אמר, בהתייחס לעבירות, ש"הדברים קצת יצאו מפרופורציה", התנצל ואמר שביצע את העבירות מתוך געגוע לבנותיו.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 37472-07-23 מדינת ישראל נ' ממך

ת"פ 5634-07-23

ת"פ 65182-03-23

9. הפניתי את הנאשם לממונה על עבודות השירות, ובדיקת ההתאמה התארכה ונתקלה בקשיים. בחוות דעת ראשונה מיום 20.4.25 צוין כי הנאשם הגיע לממונה בליווי אביו והשיב תשובות ילדותיות ובלתי ברורות. הוערך כי נוכח נתוניו האישיים ויציאתו ממעגל צפוי קושי לשלבו בעבודות שירות. לפיכך התבקשה דחיה לצורך המשך אבחון וקבלת נתונים, בין השאר לגבי מצבו הנפשי.

10. בחוות דעת נוספת (15.5.25) חזר הממונה על הקושי בהשמת הנאשם בעבודות שירות, בין השאר בשל צריכת קנביס והיעדר מידע מספיק בקשר למצבו הנפשי. הממונה ביקש לדחות את מתן חוות הדעת לצורך קבלת חוות דעת פסיכיאטרית עדכנית.

11. בהחלטתי מיום 5.6.25 קבעתי שאין מחלוקת כי הנאשם כשיר לעמוד לדין, ואין מקום להפעיל את המנגנון המסורבל של הפסיכיאטר המחוזי לצורך ההתדיינות לגבי השמת הנאשם בעבודות שירות. הממונה התבקש לגבש חוות דעתו על סמך המידע הקיים.

12. ביום 17.6.25 הודיע הממונה כי לא נמצא מקום להשמת הנאשם בעבודות שירות וכי מדובר במי שאינו מסוגל לבצע עבודות שירות בשל התרשמות הממונה מקשיים תפקודיים, קושי להתנייד, חוסר עצמאות ועוד. הממונה ציין כי אם תהיה אינדיקציה לשינוי במצב הנפשי ניתן יהיה לשוב ולשקול את השמת הנאשם.

13. ביום 7.7.25 הגישה ההגנה מסמך עדכני, ערוך על ידי פסיכיאטר שבדק את הנאשם. הפסיכיאטר, ד"ר רודרמן, ציין כי הנאשם שקט ורגוע, אין סימני חרדה ודיכאון, אין פגיעה בבוחן המציאות, ואין מניעה שיבצע עבודות שירות. בעקבות זאת הפניתי את הנאשם פעם נוספת לממונה, שמצא הפעם את הנאשם כשיר לביצוע עבודות שירות אך ביקש שבית המשפט יזהירו בדבר תנאי ההעסקה נוכח הקשיים המהותיים שצפו במהלך בדיקת ההתאמה.

דיון והכרעה

14. כהוראות החוק, מתחם הענישה ייקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. שני הצדדים עתרו לקביעת מתחם ענישה כולל לשלושת התיקים, וסבורני כי יש טעם בעמדה זו – הגם שמדובר באירועים נפרדים – וזאת בשל העובדה שמדובר בדפוס חוזר, ובעבירות כלפי אותה מתלוננת.

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 37472-07-23 מדינת ישראל נ' ממן

ת"פ 5634-07-23

ת"פ 65182-03-23

15. הנאשם פגע במעשיו במתלוננת, ובעקיפין גם בילדיהם המשותפים. ההפרה החוזרת של תנאים מגבילים, וההגעה הפיזית לבית המתלוננת מהווה התרסה כלפי שלטון החוק והרשויות המוסמכות שהטילו הגבלות על הנאשם. מעבר לכך, כפי שהעידה המתלוננת, מדובר מבחינתה באירועים מפחידים, פורצי גבולות, שפגעו בביטחונה האישי ובשלווה נפשה, ואף בילדיה שנחשפו לדברים.

16. מנגד, וכדי להעמיד את הדברים כמידתם, אין מדובר בפגיעה חמורה בערכים המוגנים. הנאשם אמנם הפר צווים והגיע לבית המתלוננת, הקים מהומה ורעש וניסה להיכנס הביתה. עם זאת ניכר כי הדברים בוצעו תחת מצב נפשי או רגשי סוער, על רקע הנתק בין הנאשם לילדיו, וכי בכל פעם שהנאשם נדרש לעזוב את המקום הוא עשה זאת ולא הסלים את המצב לכדי אלימות ישירה, למעט שבירת המראה תוך כדי עזיבת המקום באחד המקרים, שגם היא נחזית יותר כתגובת זעם רגעית ובלתי מתואמת, שלא כוונה למתלוננת או לילדות.

17. בהתאם למדיניות הענישה המקובלת, כל אחד מכתבי האישום בנפרד יכול לשאת מתחם ענישה המתחיל במאסר מותנה, אולם צידוף העבירות והאישומים והצטברותם לכדי מסכת עובדתית אחת, חזרתית, מצדיק קביעת מתחם ענישה המתחיל ב-3 חודשי מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות, ועד 14 חודשי מאסר בפועל.

18. לשם המחשה אפנה לעניין זה, ובשינויים המתבקשים לפסקי הדין הבאים: רע"פ 3210/19 פלוני נ' מדינת ישראל (12.5.19): שלוש עבירות איומים כלפי אמו של הנאשם, הפרת הוראה חוקית והפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם. נדון ל-45 ימי עבודות שירות; רע"פ 6100/12 פלוני נ' מדינת ישראל (16.8.12): שתי עבירות של הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם והיזק לרכוש במזיד בכך שבשתי הזדמנויות הגיע הנאשם לבית המתלוננים בניגוד לצו שהוצא כנגדו ובאחת ההזדמנויות שבר את מכשיר הטלפון הנייד של המתלוננת. בערעור המדינה על קולת העונש לביהמ"ש המחוזי נדון הנאשם, בעל עבר פלילי ומאסר מותנה בר הפעלה, לשישה חודשי עבודות שירות; רע"פ 2099/21 פלוני נ' מדינת ישראל (25.4.21): הנאשם הורשע בעבירת הפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם בכך שהגיע למקלט לנשים מוכות בו שהו אשתו וילדיו, עלה על הגג וקרא לילדיו. בית משפט השלום גזר עליו 21 ימי מאסר. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, נקבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בפועל שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל; עפ"י (חיפה) 47730-07-22 פלוני נ' מדינת ישראל (12.1.23): נאשם שהורשע בעבירות הפרת צו של בית משפט ואיומים בכך שהגיע לבית גרושתו בניגוד לצו הרחקה ולאחר מספר חודשים איים על בנו הקטין כי יפגע בבני המשפחה. נקבע מתחם המתחיל ממאסר מותנה, אך הנאשם נדון לחמישה חודשי מאסר בפועל עקב סירוב לשיתוף פעולה עם הממונה על עבודות השירות; ת"פ (רחובות) 24867-07-18 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.20): הנאשם הורשע

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 37472-07-23 מדינת ישראל נ' ממן

ת"פ 5634-07-23

ת"פ 65182-03-23

בהפרת צו בית משפט שנועד להגן על אדם ונדון לשלושה חודשי מאסר בעבודות שירות לאחר שהגיע לבית גרושתו בניגוד לצו הרחקה שהוצא נגדו.

19. לקחתי בחשבון לקולא, לצורך עיצוב המתחם את מצבו הנפשי של הנאשם, שאובחן כסובל מהפרעה ביפולרית ואושפז בעבר בכפייה. הנאשם נמצא כשיר לעמוד לדין אולם כידוע בשלב עיצוב המתחם יש להתחשב במצבו הנפשי של הנאשם ובקרבנו לסייג לאחריות פלילית, נתונים הגורעים מאשמו (ר' סעיפים 40ט(א)(6), 40ט(א)(9) לחוק העונשין). גם בהתאם לפסיקה, הפרעה נפשית צריכה להישקל בשלב הענישה, אין צורך להידרש לצורך כך לעומקן של חוות דעת פסיכיאטריות ודי בקביעה שהנאשם סובל מהפרעה נפשית משמעותית (ר' ע"פ 4312/11 פלוני נ' מדינת ישראל, 10.6.2013; ע"פ 1865/14 פלוני נ' מדינת ישראל (4.1.2016)).

20. בתוך מתחם הענישה יש להביא בחשבון את הודאת הנאשם, שחסכה זמן שיפוטי, את עברו הנקי, את התנאים המגבילים בהם היה נתון, את חלוף הזמן הניכר מעת ביצוע העבירות, ואת המסמך הפסיכיאטרי העדכני המלמד על מצב נפשי יציב, לעת הזו. הצטברות שיקולים אלה מאפשרת גזירת הדין בקרבת הרף התחתון של המתחם שקבעתי.

21. לפיכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

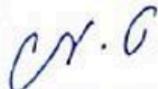
א. 4 חודשי עבודות שירות אותם ירצה הנאשם החל ביום 13.11.25, בהתאם לחו"ד הממונה. הנאשם מוזהר בחובתו להתייצב באופן סדיר לעבודות השירות ולהישמע לאחראים עליו, וכן מוזהר שאי-עמידה בתנאי ריצוי עבודות השירות עלולה להביא להפסקתן ואף לריצוי עונש מאסר ממשי תחתן.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור במשך שנתיים מהיום עבירה בה הורשע.

ג. פיצוי למתלוננת בסך 1,500 ₪, ישולם תוך 60 יום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים.

ניתן היום, ח' תשרי תשפ"ו, 30 ספטמבר 2025, במעמד הצדדים.

טל עזר, שופט

בית משפט השלום ברמלה

ת"פ 37472-07-23 מדינת ישראל נ' ממך

ת"פ 5634-07-23

ת"פ 65182-03-23